

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

PROJECTES D'ACORD PRE-
SENTATS A LA QUINZENA
REUNIÓ ORDINÀRIA DE
L'ASSEMBLEA

BARCELONA
JULIOL 1921

M
3
98

M-3-98

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

ARXIU GENERAL DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

PROJECTES D'ACORD PRE-
SENTATS A LA QUINZENA
REUNIÓ ORDINÀRIA DE
L'ASSEMBLEA

BARCELONA
JULIOL 1921

R. 2. 138

MANCOMUNITAT
DE CATALUNYA

CONSEJO DE ADMINISTRACION
DE LA MANCOMUNIDAD
DE CATALUÑA

IMPRESA DE LA CASA DE CARITAT

CONVOCATÒRIA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

PRESIDÈNCIA

Vist l'article 4.º de l'Estatut;

Atesa la deliberació del Consell Permanent del dia 20 del mes que som;

És convocada l'Assemblea per al dia 30 del pròxim mes d'agost, a les deu del matí, en el Palau de la Generalitat.

Barcelona, 30 de juliol de 1921.

El President,

J. PUIG I CADAFALCH

CONVOCATORIA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

CONVOCATORIA

La Mancomunitat de Catalunya
ha decidit convocar a les
corts ordinàries de l'any
1911, que se celebraran el
dia 15 de febrer a les 10
de la matinada a l'edifici
de la Mancomunitat de
Catalunya, carrer de
Sant Pere, 13, de Barcelona.

PROJECTES D'ACORD

PROFESSOR

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST

La circumstància d'ésser aquest el primer any que la Mancomunitat ha actuat, després del traspàs de Serveis de les Diputacions, dóna, a la liquidació del Pressupost del finit exercici 1920-21, una innegable importància. Les xifres, els estats i els justificants que la componen, tots els quals poden examinar-se amb especial deteniment, demostren, certament, la gestió acurada del Consell i la prudència amb què ha manejat els cabals l'administració dels quals li correspon, a fi de procurar ajustar-se estrictament tant a la vostra comanda com a les necessitats i les circumstàncies del moment.

No escaparan, segurament, a la vostra clara intuïció, els esforços que el Consell ha hagut de fer, desitjós de donar a l'actuació de la Mancomunitat l'amplitud que requereixen els seus afers i de vent vencers les dificultats creades, en un principi, pels recursos formulats contra els pressupostos provincials — que no van permetre una normal execució del nostre fins a 1.º d'agost de l'any últim —, després per la manca d'una completa organització del cobrament del Contingent i altres ingressos, i sempre per la crisi econòmica latent constantment i als efectes de la qual no pot pas escapar miraculosament la Mancomunitat.

Mes, a volta de tota aquesta sèrie de dificultats constants, el Consell, comptant amb el vostre assentiment, i creient interpretar els vostres desigs, ha

anat prosseguint amb ferma cautela, però amb infrangible voluntat, la seva tasca; i com a compendi d'aquesta tasca us pot presentar l'adjunta liquidació, que no és descoratjadora, perquè, com podreu veure, des 27.242,241'37 pessetes en què ha quedat fixat el Pressupost d'ingressos, s'han recaptat, durant l'any, 19.373.779'35 pessetes, és a dir, quasi les tres quartes parts del Pressupost, havent quedat pendent de cobrament 7.868,462'02 pessetes, de les quals en aquesta data s'han recaptat ja 2.475,541'88 pessetes; i les despeses s'han reduït a 25.003,995'75 pessetes, de les quals se n'han pagat 18.902,712'22, quedant pendent de pagament 6.101,283'59 pessetas : i tot això, tenint en compte que l'existència en Caixa és de 395,088'82 pessetes, significa una diferència de 2.633,334'44 pessetes entre els ingressos i les despeses, que podrà constituir, després de realitzades les operacions pendents, el superàvit de la liquidació d'aquest Pressupost.

No cal dir que a aquest resultat ens hi ha dut, ultra la cautela de què abans fèiem esment, l'ajornament d'algunes obres consignades en Pressupost; ni cal ocultar que aquest superàvit correspon a cabals de l'Emprèstit, i no als ordinaris, els quals acusen un dèficit de 112,263'04 pessetes; mes, així i tot, la liquidació s'ha d'estimar satisfactòria, donades les circumstàncies, principalment si es té en compte que les despeses de Beneficència han exigít transferències que pugen a 113,562'94 pessetes, augment ben explicable i ínfim si es pensa l'extraordinària puja de tots els articles de primera necessitat que consumeixen els nostres asils i hospitals. Però el Consell ha estimat preferible adoptar aquella norma de conducta, que arriscar-se a desatendre serveis indubitablement

preferents; i per aquest motiu confia que la seva tasca mereixerà la vostra aprovació.

En conseqüència, el Consell Permanent sotmet a l'examen, censura i aprovació de l'Assemblea els comptes de Pressupostos i de Caixa de la Mancomunitat, corresponents a l'any 1920-1921, junt amb els documents que els integren, rendits, respectivament, pel President Ordenador de pagaments i Caixer de la Mancomunitat; i proposa que l'Assemblea encomani a l'Oficina d'Intervenció que recapti, dels perceptors de partides alçades a justificar que encara no han rendit comptes de les quantitats percebudes, la justificació de les dites quantitats.

Palau de la Generalitat, 16 de juny de 1921. —
El President, J. PUIG I CADAFALCH. — *Els Consellers*:
FRANCESC D'A. BARTRINA — JOSEP CABECERAN —
MACIÀ GUARRO — ANSELM GUASCH — PERE MIAS
— AGUSTÍ RIERA — ROMÀ SOL — JOAN VALLÈS
I PUJALS.

2

El presentador de la obra...

El presente libro es el resultado de un trabajo...

El autor desea agradecer a...

PROJECTE DE BASES PER LA CREACIÓ DE
LA FUNDACIÓ CATALANA DE PREVISIÓ,
TREBALL I ESTALVI

Si un ordre de qüestions hi ha que no podia de cap manera ésser negligit per la Mancomunitat, és certament el de la vida econòmico-social, perquè els problemes d'aquesta índole constitueixen la preocupació constant del polític, ja vinguin passatgerament atenuats per la prosperitat o els agreugi una crisi com l'actual.

Resulta, d'aquest caràcter de permanència que les qüestions socials revesteixen, que en front d'elles s'afirmen alternativament totes les polítiques i s'assagen una darrera de l'altra totes les solucions. Adés és la pura resistència, adés la repressió, ara la tolerància, ara l'adhesió incoent en els programes polítics de realització immediata el que era propugnat com ideal remot. Unanimitat només n'hi ha en un punt : en afirmar que la pitjor política social és no tenir-ne cap, i que és precís impedir que els moviments socials, ja de si perillousos, escapin completament al guiatge i al control dels homes investits d'autoritat. En un mot, l'opinió exigeix imperativament una intervenció en aquest camp.

El Consell de la Mancomunitat sent aquest imperatiu de l'opinió a intervenir en la vida social de Catalunya i singularment de Barcelona, on la primera reflueix en pulsació més poderosa. Però, si bé tenim un crèdit de confiança que l'opinió catalana ens ha atorgat, no hi corresponen els mitjans materials ni

la facultat de sobirania que ens caldrien per a fer-li honor. Intervenir en la vida social exigeix dues coses : poder i riquesa, que fins a cert punt poden substituir-se mútuament. L'un i l'altra ens manquen; però, com que l'opinió pública ens obliga a obrar comptant amb la seva confiança, emprenem la tasca àdhuc sabent que haurà de resultar desproporcionada al que és desig de tots : forçosament modesta i precària.

Altrament, els darrers temps no han estat els més adequats per a iniciar una intervenció. Nosaltres estem mancats de poder, però els que el monopolitzen, gelosament, no han sabut fer-ne l'ús essencial, que consisteix a afirmar i sostenir l'imperi del Dret. D'això ha nascut un estat crònic de guerra social que fa eixorca tota acció. Tenint-ne clara consciència, reduïrem la nostra acció, en lo social, a l'arregleja i estudi de dades : tasca modestíssima, sense cap traducció immediata en la pràctica, que portava a cap el Museu Social, i després del traspàs de Serveis de les Diputacions la Institució de Política Social, en la qual tasca, no obstant, omplien un buit, una deficiència de l'Estat, i també feines parcials responent a iniciatives meritíssimes d'alguns Diputats, col·laborant a esforços de la comunitat, o aprofitant les capacitats d'alguns especialistes. Com exemples citarem la Borsa del Treball, la col·laboració en les pensions a vells obrers i l'Institut d'Orientació Professional. Mes tot això era poc, i la marxa natural de les coses ens imposa avui un nou canvi de conducta. Fóra potser el nostre desig, i és, segur, la nostra comodat, no emprendre una política d'intervenció fins a tenir recursos i sobirania suficients. Però no podem desoir les reiterades excitacions que de totes bandes

se'ns dirigeixen, ni desatendre les peticions d'intervenció que ens han fet estaments i contrades industrials i agrícoles, o la prestació de serveis que naixeran de l'aplicació automàtica de certes lleis pel mer fet d'ésser la Mancomunitat mateixa un patró que té bon nombre d'assalariats a les seves ordres. Ens obliga, per damunt de tot, a obrar, la consideració abans esmentada: que, essent els problemes socials tan vitalment i constant plantejats per la naturalesa mateixa de la producció moderna, la pitjor norma de conducta és la inhibició.

Més que una intervenció immediata ha considerat el Consell que era tasca del moment present preparar les institucions que facilitin en tots els casos les futures intervencions en el camp econòmic-social. Per això ha deliberat i es proposa la creació d'un organisme inspirat en els següents criteris:

En primer lloc s'atendrà que el nou organisme tingui estabilitat i independència. Encara que la política de Catalunya tingui avui una certa unitat en termes que, malgrat les diferències naturals de partit, es pot creure que cap sector polític destruirà sistemàticament la tasca dels restants, aquest fet no és prou garantia per a la prestació de certs serveis que, com els projectats d'assistència social mitjançant les assegurances o creació d'un Banc agrari, han d'estar allunyats de tot contacte amb les organitzacions polítiques. La institució que projectem, doncs, tindrà autonomia i hisenda pròpies, actuarà amb personalitat plenament separada de la de la Mancomunitat, la qual és un organisme essencialment polític, i no ha de tenir, per tant, sinó una intervenció estrictament limitada al que la llei mateixa de constitució de l'organisme nou fixi. Així, les

activitats de la institució que anem a crear seran absolutament neutrals i podran atreure l'ajuda personal de tots els homes competents i de bona voluntat.

En segon lloc, la institució que proposem crear, la concebem amb una certa elasticitat que pugui acollir i agermanar les creacions espontànies i tradicionals del nostre poble en matèria de previsió i estalvi, igual que les projectades per l'home d'estudi, les que satisfacin la necessitat de l'hora present, sentida imperiosament per tot el poble o imposada per la llei i les que atenguin a les necessitats del futur que només perceben les sensibilitats més afinades, coordinant-les totes sense refrecs i evitant les duplicitats de tasca que encareixen el resultat. En fi, recollint els esforços fets fins ara, obrint a qui senti vocació per les tasques socials un bell camp d'acció, i assegurant, lluny de canvis polítics, la tasca social que de pròpia naturalesa només és fecunda mercès a una constància d'anys. Restarà sempre oberta la possibilitat d'estendre o restringir els serveis segons la conveniència del moment, i, encara que faci certa por als Diputats l'alienació de facultats i de tasques per posar-les en mans d'un organisme autònom, el Consell es donaria per ben satisfet si la nova institució pogués, en un curt termini, donar els fruits i aconseguir el bon renom d'altres fundacions autònomes creades per la Mancomunitat o per les Diputacions que la precediren en la tasca d'administrar els interessos generals de Catalunya.

Per la seva implantació, el Consell proposa l'aprovació de les següents

BASES

1.ª Amb la denominació de Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi es crea una entitat encarregada de procurar la coordinació dels diversos treballs que en l'ordre econòmico-social es realitzen a Catalunya, acollir a les entitats que acompleixen aital finalitat, procurar la creació de noves entitats que realitzin funcions de dita índole, fins avui no establertes, i portar a cap, directament, els serveis relacionats amb el dit ordre que es creguin convenients; establint alhora les relacions de col·laboració també convenients amb l'obra d'aquest ordre de l'Estat a Catalunya.

2.ª La Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi tindrà personalitat, administració i cabals propis i distints dels de la Mancomunitat de Catalunya, la qual no assumeix altres responsabilitats que les que emanin de la intervenció que en aquest acord es determina i les altres que, en casos concrets, puguin derivar d'acords especials que la Mancomunitat de Catalunya prengui.

En conseqüència, la Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi tindrà plena capacitat per adquirir, posseir, alienar i gravar béns de tota mena, acceptar herències i llegats, concertar préstecs i comparèixer a judici.

Si vénen a acollir-se dins de la Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi altres entitats avui ja existents o que es creïn de nou, podran aquelles conservar llur personalitat jurídica.

Així mateix podrà tenir personalitat pròpia

alguna de les Seccions o branques de la Fundació.

3.ª La Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi es dividirà en Seccions, comprenent cada una d'elles una de les grans agrupacions en què poden acoblar-se les obres que constitueixen la seva finalitat.

Immediatament procedirà el Consell Permanent de la Mancomunitat a constituir una Secció que s'anomenarà de Mutualisme i Previsió.

El dit Consell, per pròpia iniciativa o a proposta de la mateixa Federació, acordarà l'establiment de les noves Seccions.

4.ª Cada Secció estarà regida per un Patronat el nombre d'individus del qual determinarà el Consell Permanent de la Mancomunitat, designats la primera volta pel dit Consell i essent cobertes les successives vacants pel Patronat mateix.

De la mateixa manera, el Patronat designarà d'entre els seus membres el President, Vice-president, Tresorer i Secretari.

Mentre no hi hagi més que una Secció, el Patronat d'aquesta actuarà de Consell de la Fundació.

Quan s'estableixin altres Seccions, tots els membres d'aquestes, junts, formaran el ple de la Fundació.

Llavors, el Consell encarregat de les funcions executives serà nomenat pel Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, a proposta del ple de la Federació.

5.ª El Consell i els Patronats de les Seccions redactaran els reglaments interiors pels quals s'hagin de regir, que seran aprovats pel Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya.

6.ª Cada una de les Seccions fixarà en el seu

reglament la naturalesa i quantia dels ingressos i despeses, així com el procediment de recaptació i les garanties per als serveis de tresoreria i comptabilitat. El reglament peculiar del Consell executiu fixarà també els recursos del ple, a la constitució dels quals contribuiran les diverses Seccions en la proporció que fixi el reglament esmentat.

Per al període inicial, i mentre les Seccions no funcionin amb activitat completa, la Mancomunitat podrà avençar fins a un límit de 20,000 pessetes els recursos necessaris per a posar en marxa la Federació.

7.ª Correspondrà al Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya la facultat de comprovar, sempre que ho tingui per convenient, el funcionament de la Institució i de cada una de les seves Seccions. Aquesta comprovació haurà de fer-se per una Comissió de persones tècniques nomenades pel dit Consell, la qual serà presidida per un membre del Consell repetit.

Com a resultat d'alguna de dites comprovacions, el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya podrà decretar la supressió d'algun servei o Secció, o la de la Institució mateixa. Per això és precís que l'acord l'adopti el dit Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya per unanimitat. Si no es reuneix tal unanimitat, la dita supressió haurà d'ésser proposada a l'Assemblea.

Palau de la Generalitat, a 30 de juliol de 1921.—
El President, J. PUIG I CADAVALCH. — *Els Consellers*:
FRANCESC D'A. BARTRINA — JOSEP CABECERAN —
MACIÀ GUARRO — ANSELM GUASCH — PERE MIAS —
AGUSTÍ RIERA — ROMÀ SOL — JOAN VALLÈS I
PUJALS.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ACCIÓ SOCIAL AGRÀRIA

L'Assemblea de la Mancomunitat, en la seva darrera sessió, acordà que el Consell Permanent procedís al nomenament d'una Comissió de senyors Diputats que redactés el projecte d'Acció Social Agrària.

La dita Comissió, amb l'auxili de tècnics que en qualitat d'adjunts podia nomenar, i sentint el parer de personalitats de relleu expertes en aquesta matèria, ha estudiat les diverses qüestions amb la dita Acció relacionades, i ha manifestat al Consell Permanent, en primer lloc, que a son parer la Mancomunitat desatendria una actuació essencial per a Catalunya si no afrontés resoltament les que planteja la vida pagesa, i, de més a més, que és de tanta complexitat el seu contingut, que, per afrontar-les amb la deguda eficàcia, és fa necessari destriar les unes de les altres les actuacions encaminades a resoldre-les.

Sobresurt, entre totes, pel relleu que li dóna el fet de la sindicació agrícola, la qüestió del Crèdit agrari.

La multiplicació de forces que automàticament produeix l'Associació, ha fet sentir greument a la nostra pagesia la necessitat de millorar la producció, abaratint alhora els treballs que pressuposa aconseguir-la, i no hi ha possibilitat que ho pugui ni tan sols intentar, si no disposa de capitals re-integrables a llarg termini, i en condicions que el

crèdit corrent industrial i bancari no li pot atorgar.

D'altra part, és la mateixa Associació la que resol la dificultat que té sovint aquesta mena de crèdit quan es vol individualitzar, per la manca de garantia efectiva dels sol·licitants; perquè l'Associació, amb el coneixement personal que té cada associat, converteix en valor estimable sos dots de treball, sa condició en el conreu, i fins i tot l'ajut de l'esforç de la voluntat de tota sa pagesa família.

Així, doncs, com a un floriment d'associació convé que hi correspongui una creixent facilitat de disposició de diner, així mateix, a una major extensió de crèdit hi ha de correspondre igualment una major intervenció de les Associacions en el mecanisme de l'atorgació; i per aquest motiu la solució de les qüestions atanyents al Crèdit agrari ha de fonamentar-se en la base d'un lligament essencial de la Mancomunitat amb les diverses entitats agrícoles, tant en ço que refereix a la responsabilitat directriu, com a l'aportació de capital, com al mecanisme de realització del crèdit.

Totes les solucions, però, que es poden idear per resoldre les qüestions de crèdit i de caràcter social agrari, seran de resultats negatius si no s'afermen sobre la base d'estimular al pagès, perquè no abandoni el camp.

Sense aquest fonament, les majors facilitats que se li ofereixin no sols esdevindran infecundes, sinó que fatalment poden quedar convertides en instruments de pertorbació, perquè si s'arriba a produir una lluita, no hi ha possibilitat d'evitar que creixi quan s'enforteix un dels més interessats a sostenir-la.

A Catalunya, tradicionalment, s'ha aconseguit

aquest objectiu mitjançant les institucions jurídiques nostrades. Aquestes institucions, sadollades d'equitat, i, per això mateix, en constant evolució, s'han anat adaptant a la que ha sofert la vida catalana en forma tan adequada, que salvaren Catalunya dels conflictes pagesos que van trasbalsar l'Europa central en el segle XVIIIe, i en venir les aspiracions modernes de consolidar legalment l'estabilitat del patrimoni familiar, i idear els Estats Units *L'Homestead exemption law*, França el *bien de famille insaisissable*, l'*Hoferecht*, Alemanya, i institucions similars Austràlia, Itàlia, etc.; és a dir, en produir-se el moviment modern que vol assentar l'organització dels Estats sobre solucions de màxima garantia per al treball, lluny d'esdevenir antiquades i vergonyoses han estat ofertes als legisladors per diferents Congressos internacionals d'Agricultura com a models a imitar.

No es pot perdre, però, de vista que aquesta bondat seva es basa tant o més que en sa equitat essencial, en l'adaptació que a cada moment se n'ha pogut anar fent a les necessitats pageses, i que per desgràcia ni tenim avui les facultats legislatives necessàries per a impulsar-lo, ni es pot confiar que la supleixi l'actuació dels Tribunals.

En un període de govern normal de Catalunya, l'aspiració cabdal pagesa en els dies presents, de convertir-se el conreador en propietari de la terra conreada, o almenys de tenir-ne sa possessió garantida per drets gairebé dominicals, podria resoldre's estenent els de redempció i retracte, convertint les prestacions creades per l'absentisme en prerrogatives senyorials, modernitzant l'emfiteusi, ampliant la prescripció, etc.; és a dir, per disposició d'ordre

jurídic; mes, essent-nos negada tota força coercitiva per a sostenir-les, no hi ha altra manera d'afrontar el problema que basant la solució en el caire que té d'econòmic, és a dir, donant facilitats principalment econòmiques al pagès perquè pugui satisfer sa aspiració dintre de la legalitat actual.

Les funcions que aquesta actuació pressuposa per sa mateixa finalitat, són, no obstant, d'ordre tan divers de les que es concreten pròpiament al crèdit, que requereixen un instrument especial de realització; com així mateix les relatives al complement natural de les mateixes, que és el de facilitar no ja al pagès, sinó al petit comparet, al terratinent, al que té part de la família ocupada en el treball industrial, i al menestral, els mitjans necessaris perquè pugui arribar a propietari de la casa construïda per a les seves necessitats, o bé bastir, al volt de la que ja té, aquells complements inexcusables de cellers, corrals, pallisses, dipòsits, magatzems i el conjunt de dependències que són l'ornat necessari d'una explotació pagesa.

De més a més, l'Estat espanyol, per propulsar aquestes construccions, té dictades determinades lleis, a punt d'ésser ara reformades, i els aventatges de les quals seria imperdonable no aprofitar; lleis que van complementades per reglamentacions que fan precisa una especialització en el mecanisme pel qual es puguin portar a la pràctica les solucions que ofereixen.

Els diferents organismes, no obstant, que per imposició de la realitat es van destriant en portar a la pràctica les solucions del problema, no poden quedar ni independents de la mateixa Mancomunitat ni tan deslligats entre si que visquin en un isola-

ment que els perjudiqui a tots fent-los multiplicar els esforços inútilment, i d'aquí ve la conveniència de constituir un patronat superior que sigui el lligam de tots ells i l'orgue pel qual normalment exerceixi amb ells sa acció tutelar i directiva el Consell de la Mancomunitat.

Atenent aquestes raons el Consell Permanent, tenint en compte el parer de la dita Comissió, i a proposta del senyor Conseller-ponent dels afers d'Agricultura, proposa a l'Assemblea l'aprovació dels següents

ACORDS BÀSICS

1.º Es constitueix un Patronat perquè, en delegació de la Mancomunitat, entengui en tot ço que fa referència a l'Acció Social Agrària.

La seva actuació abastarà, per ara, els següents extrems : a) Crèdit agrari; b) redempció i parcel·lació de terres de conreu o conreables per als obrers del camp; c) construcció de cases barates en poblacions de menys de deu mil habitants.

El Patronat tindrà la composició que estatueixi el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, i podrà constituir-se com a Secció de la Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvis.

2.º Les quantitats a esmerçar pel Patronat en el compliment de sa actuació, les obtindrà per a cada un dels extrems als quals s'estengui, segons ço que s'estatueix en les Bases especials que fan referència a cadascun d'ells.

3.º La Mancomunitat aportarà les quantitats que, segons les esmentades Bases, li correspongui,

principalment mitjançant la Caixa de Crèdit Comunal. A aquest efecte la Caixa emetrà successivament, i a mesura que les necessitats del servei ho requereixin, un emprèstit de 17.500,000 pessetes, ampliable en altre tant amb autorització del Consell Permanent, amb l'interès i amortització dels actuals, o més aventajosos si la situació del mercat ho permet, el qual tindrà la garantia de tots els ingressos i béns de la Mancomunitat, la subsidiària de les quatre Diputacions catalanes, en la forma prevista en l'article 5.º de l'Estatut, de tot l'actiu de la Caixa, i les subsidiàries derivades dels contracte a què donin lloc les actuacions que són finalitat del Patronat.

Demés, l'organització de la Caixa es reconstituirà a l'objecte que les operacions que realitzi per a cada un dels serveis del Patronat siguin fetes amb la deguda separació.

4.º En el cas que la Caixa no pogués ésser reconstituïda, o no fos autoritzada per a destinar l'emprèstit als fins esmentats, el Consell Permanent queda facultat per a concertar l'operació amb alguna entitat de reconeguda solvència.

5.º Les quantitats esmerçades en les finalitats dites seran amortitzades o, en son cas, retornades, en un termini màxim de vint-i-cinc anys, donant mentrestant l'interès que fixi el Patronat.

6.º Queda facultat el Consell Permanent per a estatuir les regulacions encaminades a portar a la pràctica aquests acords i els especials consignats immediatament, per a realitzar les actuacions encaminades al mateix afecte, i per a ampliar l'emissió de l'actual emprèstit en la quantitat que la realització d'aquells faci necessària.

ACORDS ESPECIALS
PER A CADA UN DELS EXTREMS ASSIGNATS

CRÈDIT AGRARI

1.¹ Les funcions de Crèdit agrari seran realitzades per una entitat, constituïda expressament per aquesta finalitat, segons la llei de l'Estat espanyol de 28 de gener de 1906.

2.² Podran únicament formar part d'aquesta entitat, en qualitat de socis, les Associacions domiciliades a Catalunya que tinguin la consideració legal de Sindicats agrícoles i les Cooperatives i Mutualitats de producció o consum, i entre elles, preferentment les que hagin establert la responsabilitat subsidiària i solidària de llurs socis.

3.³ La Mancomunitat exercirà la seva acció tutelar i d'intervenció en l'entitat mitjançant el Patronat d'Acció Social Agrària, o directament sempre que qualsevol circumstància ho aconselli.

4.⁴ Regirà l'entitat una Junta de govern elegida pel Consell Permanent de la Mancomunitat a proposta del Patronat, i per les entitats associades.

5.⁵ El capital de fundació de l'entitat estarà constituït per les aportacions de les entitats associades, i de la Mancomunitat.

L'aportació de les entitats associades serà de 5.000,000 pessetes en efectiu, i a aportar segons les possibilitats llurs en el temps i proporcions que les necessitats del servei ho reclamin.

L'aportació de la Mancomunitat serà d'altres 5.000,000 pessetes nominals, que podrà ésser en efectiu

o en títols del seu deute, i en el temps i proporcions en què facin llur aportació les entitats associades.

6.e L'entitat, ultra el capital de fundació, podrà obtenir de la Caixa de Crèdit Comunal 12.500,000 pessetes, ampliables en altre tant, segons ço que està estatut a la tercera base general.

7.e Des que es constitueixi l'entitat, la Caixa de Crèdit Comunal no farà préstecs als Sindicats agrícoles sinó per intermediació d'ella.

REDEMPCIÓ I PARCEL·LACIONS AGRÍCOLES

1.^r Les funcions de redempció i parcel·lació agrícoles consistiran principalment a facilitar als pagesos establerts a Catalunya l'adquisició de les terres que conreen o puguin conrear, i l'alliberació dels gravàmens que pesin sobre les que ja tenen o adquireixin.

2.ⁿ Aquestes funcions seran realitzades per una Caixa de redempció i parcel·lacions agrícoles, constituïda segons les lleis vigents, la Junta de la qual serà designada pel Consell Permanent de la Mancomunitat a proposta del Patronat.

3.^r El capital de la Caixa serà de 2.500,000 pessetes, ampliables en altre tant, segons ço que està estatut a la tercera base general.

4.^t La Caixa realitzarà les seves operacions amb Ajuntaments, entitats que tinguin la categoria de Sindicats agrícoles o Cooperatives de producció i consum, i amb el pagès o nucli de pagesos que, encara que no estiguin legalment constituïts en Associació, adquireixi, o adquireixin entre tots, la totalitat de

les terres posades en venda per un o diversos propietaris.

5.e Les quantitats remeses per a l'adquisició de terres o redempció de càrregues emfitèusiques o reals de qualsevol altra mena que gravin les terres, seran garantides a la Caixa, o bé amb garantia de primera hipoteca d'aquelles a llarg termini i amortització gradual, o bé establint-les en emfiteusi temporal amb entrada que representi almenys el 25 per 100 del seu valor, i amb un cens redimible en qualsevol moment i de pensió que porti involucrada en un termini prefixat l'amortització en la part de preu impagada.

6.e En els contractes que faci la Caixa, siguin hipotecaris, siguin d'establiment, s'hi posarà la clàusula que la falta de pagament de la pensió deguda per l'adquiridor, motivada per sequedat, desgràcia, pedregada, malaltia o, en general, força major, no donarà dret a la rescissió del contracte mentre no s'allargui més de tres anys, l'adquiridor s'avingui, o bé a deixar saldades al final d'ells les pensions, pagant mentrestant l'interès legal de la quantitat que representin, o bé que s'apliquin al seu pagament les quantitats necessàries d'entre les destinades a l'amortització de capital, que en aquest cas quedaria proporcionalment rebaixada.

7.e El lot de terres a adquirir per cada adquiridor, serà, com a màxim, el que es necessiti per al sosteniment folgat de la família pagesa.

8.e El risc que podrà córrer la Caixa en cada operació no podrà excedir del 25 per 100 del valor de la terra a la qual faci referència.

9.e En tota operació quedarà reservat expressament el dret de retracte a favor de la Mancomu-

nitat per al cas d'alienació onerosa o venda judicial de les terres a les quals es referixi.

CONSTRUCCIÓ DE CASES BARATES EN
POBLACIONS DE MENYS DE DEU MIL
HABITANTS

1.ª Les operacions relatives a la construcció de cases barates en poblacions de menys de deu mil habitants, es faran per una Secció autònoma de la Caixa de redempció i parcel·lacions agrícoles, entenent per casa no sols la pròpiament destinada a habitació, sinó les necessàries per a la indústria pagesa o, en general, de l'adquirent, i sempre ajustant-se i utilitzant els beneficis de les lleis vigents a l'Estat espanyol sobre aquesta matèria.

2.ª El capital a destinar a aquestes operacions serà de 2.500,000 pessetes, ampliables en altre tant, segons ço que està estatuït a la tercera base general.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 1921. —
El President, J. PUIG I CADAVALCH. — *Els Consellers*:
FRANCESC D'A. BARTRINA — JOSEP CABECERAN —
MACIÀ GUARRO — ANSELM GUASCH — AGUSTÍ
RIERA — ROMÀ SOL — JOAN VALLÈS I PUJALS.

Í N D E X

	<u>Planes</u>
Convocatòria.....	7
Projectes d'acord.....	9
Liquidació del Pressupost.....	11
Projecte de bases per la creació de la Fundació Catalana de Previsió, Treball i Estalvi.....	15
Acció Social Agrària.....	23

M
3
98